

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8518010230
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2018:8518010230.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudca JUDr. Erik Uhlár, na hlavnom pojednávaní dňa 15. novembra 2018 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému N. C. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný N. C., nar. X.X.XXXX v I. T., trvale bytom V. XXX/XX, I. T.,

je vinný, že

v presne nezistený deň v mesiaci december 2017, po predchádzajúcom osobnom rozhovore v autoservise na ulici K. XX v I. T. s S. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, okres I. T., ktorý sa ho pýtal či vie zohnať motor do motorového vozidla zn. Hyundai Santa Fe, ktorého vlastníkom je syn S. K., S. K., telefonicky S. K. oznámil, že požadovaný motor zohnal, na čo ho potom S. K. telefonicky požiadal, aby ho objednal, kde následne obžalovaný požiadal o zálohu, ktorú mu vo výške 1.000,- eur dňa 22.12.2017 bezhotovostným prevodom zo svojho účtu č.: I na obžalovaným určený účet, patriaci Q. J., starej matke obžalovaného, č. účtu: I poukázal S. K., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom N. XXX, okres I. T., pričom uvedenú sumu Q. J. následne dvoma výbermi z bankomatu zo svojho účtu vybrala a v plnej výške v hotovosti ju odovzdala obžalovanému, avšak obžalovaný od začiatku nekonal s úmyslom splniť svoj záväzok zabezpečiť motor do vyššie uvedeného vozidla, požadovaný motor neobjednal, ani napriek opakovaným výzvam ho nedodal, ani nevrátil peniaze poskytnuté mu ako zálohu, čím poškodenému S. K. spôsobil škodu v sume 1.000,- eur,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu, a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, pri nezistení pohľadujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona a zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 10 /desať/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému S. K., nar. X.XX.XXXX v I. T., bytom N. XXX, okres I. T., spôsobenú škodu vo výške 1.000,- /tisíc/ eur.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa podal dňa 26.7.2018 tunajšiemu súdu obžalobu na N. C. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorý mal obžalovaný spáchať tak, ako je uvedené v skutkovej vete podanej obžaloby.

Na hlavnom pojednávaní prokurátorka a obžalovaný neuzavreli dohodu o vine a treste, po prednesení obžaloby prokurátorkou učinil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., teda, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, následne však na otázku položenú mu podľa § 333 ods. 3 písm. h/ Tr. por. odpovedal „nie“, v dôsledku čoho súd jeho vyhlásenie o vine neprijal.

Súd vykonal v dňoch 25.10.2018 a 15.11.2018 hlavné pojednávanie, kde bolo vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedka - poškodeného S. K., svedkov S. K. a T. K., čítaním zápisnice o výpovedi svedka Q. J., čítaním listinných dôkazov.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžaloba bola podaná dôvodne, súd mal vykonaným dokazovaním preukázané naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty žalovaného prečinu konaním obžalovaného.

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčujú primárne svedkovia S. K., S. K. a T. K., ktorí v zásade zhodne popísali všetky rozhodné okolnosti počnúc spôsobu akým došlo k dohode s obžalovaným o zabezpečení motora do vozidla poškodeného, že daný motor podľa vyjadrenia obžalovaného mal byť priamo z Nemecka, uviedli tvrdenia obžalovaného vo vzťahu k nim kde sa motor v tom - ktorom čase už údajne mal nachádzať, následné ním uvádzané dôvody, pre ktoré ho nemožno ešte doviezť, prísľub, že ho dovezie priamo k nim domov a neodôvodnené nesplnenie prísľubu, potvrdzovali požiadavku obžalovaného, že treba zložiť zálohu, ako aj samotné zloženie zálohy vo výške 1.000,- eur poškodeným S. K., zhodne potvrdili, že požiadavku na dodanie motora nik z nich neodvolal, motor nebol dodaný a že ani napriek viacerým urgenciám svedkov obžalovaný nevrátil ani samotnú poškodeným mu poskytnutú zálohu. Vo výpovediach svedkov sa nevyskytli žiadne nezlučiteľné diskrepancie, ktoré by ich výpovede spochybňovali čo do obsahu a pravdivosti, a to tak ani v rámci obsahu tej-ktorej výpovede každého z jednotlivých svedkov osobitne, ani vo vzťahu k vzájomnému vyhodnoteniu obsahu týchto výpovedí.

Samotné zloženie zálohy vo výške 1.000,- eur preukazuje i v spise sa nachádzajúce potvrdenie o zrealizovaní transakcie, rovnako tak príslušnou bankou predložený výpis z účtu starej matky obžalovaného preukazuje zloženie uvedenej sumy S. K., ako aj výbery z účtu vo vzťahu k čomu i svedkyňa Q. J. svojou výpoveďou potvrdila, že obžalovaný ju upovedomil, že taká suma na jej účet dôjde, následne že ju dvoma výbermi z bankomatu z účtu vybrala a odovzdala obžalovanému.

Obžalovaný nepopieral dohodu o tom, že zabezpečí motor do vozidla poškodeného, nepopieral prevzatie zálohy v sume 1.000,- eur, avšak z pohľadu súdu vyslovene klamlivo a zavádzajúco uvádzal skutočnosti, ktoré mali preukazovať, že motor objednal, bol pripravený ho dodať a použil naň poskytnutú peňažnú zálohu, teda skutočnosti, ktorými malo byť preukázané, že sa svojim konaním nedopustil trestného činu, pričom v tomto ohľade poukazuje súd nižšie na najpodstatnejšie skutočnosti bezprostredne sa dotýkajúce skutku kladeného obžalovanému za vinu a samotnej trestnosti jeho konania.

V prvom rade, obžalovaný uvádzal, že motor dal vyskladať „jednému známemu“ v Čechách, pričom súčasne uvádza, že nevie konkrétne komu, nevie meno ani číslo a následne že táto osoba je údajne známa tým, že sa na takú činnosť špecializuje, je známy tým, že robí iba motory 2,2, súčasne však uvádzal, že nevie kto to je a našiel ho na internete. V prípravnom konaní dňa 6.7.2018 navyše v tomto ohľade výslovne opakovane vypovedal, že motor našiel cez jedného známeho, ktorého meno uviesť nechce. Uvedené rozpory na hlavnom pojednávaní ani na výzvu nijako nevysvetlil, kde iba poznamenal, že je to zaujímavé. Danej osobe, zrazu už „neznámemu“ ako následne uvádzal na hlavnom pojednávaní, údajne zaplatil za motor 1.890,- eur, pričom súčasne na otázku kde, kedy a ako uvádzal, že kde nevie,

ani sa o tom nebude baviť, išlo to cez známych, kde následne výslovne uviedol, že mená nepovie. Tu vyvstáva logicky len jeden možný záver, a to že žiadna osoba známeho či neznámeho, u ktorej mal byť motor objednaný, neexistuje a k objednávke ani nedošlo, ako aj že úhradu nepochybne obžalovaný nikdy nezrealizoval, pretože neexistuje žiadne logické vysvetlenie na základe čoho v rámci svojej obhajoby nie je ochotný ani nič konkretizovať.

Ohľadne na hlavnom pojednávaní uvádzaného miesta vyskladania motora, k čomu ako tvrdil malo dôjsť v Čechách, treba poznamenať, že v prípravnom konaní 6.7.2018 vypovedal, že motor sa v Nemecku nestihol zložiť a uvedené rozpory z pohľadu súdu konštatovaním, že je to 5 alebo 10 km od nemeckej hranice a aký „borec“ to robí, nijako relevantne nevysvetlil. Toto opätovne zakladá už vyššie uvedený záver.

Vo vzťahu k ďalším tvrdeniam obžalovaného, osobitne o tom, že matka poškodeného mala žiadať zrušenie objednávky (čo ale popreli všetci na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia) a v tejto súvislosti, že motor už odchádzal ale potom ostal za Zlínom a v súvislosti s tým, že bol obžalovaný po ten motor sám a nepamätá si kde to bolo, kde to prišlo, ako aj že zásielka motora bola adresovaná jemu, že následne, nakoľko mu mal p. K. povedať, že už motor nechce, motor predal, pričom opätovne nevie uviesť komu konkrétne, súd môže uviesť len toľko, že v celom ich súhrne s ohľadom na výpovede svedkov o z jeho strany im uvádzaných tvrdeniach o objednaní, pôvode motora, kde sa už mal nachádzať a kedy bude dodaný, ich taktiež nemožno vyhodnotiť inak, ako len vyslovene účelové, nepravdivé. Obžalovaný pokiaľ nevie, tak odmieta uviesť akékoľvek zainteresované osoby (osobu dodávateľa motora, osoby cez ktoré ako hovorí mal zaplatiť za motor), na ktoré sám poukazuje, na všetko má svedkov ale jedným dychom uvádza, že mená nepovie. Rovnako je úplne nelogické prečo v istom čase tvrdil svedkom, že motor je v Poprade, čo sám výslovne na hlavnom pojednávaní uviedol s dodatkom že i keď tam vtedy motor nebol, ako aj jeho súvisiace vyjadrenie, že ho vedel doručiť takisto ako keby tam bol - nakoľko tu potom vyvstáva otázka prečo tvrdil napriek skutočnosti, že motor je v Poprade a nevedel im v tomto smere pravdu, osobitne ak v tom čase, ako povedal, ho vedel doručiť tak ako keby už bol daný motor v Poprade, a v tejto súvislosti tiež prečo tak neurobil.

Celým vykonaným dokazovaním a jeho výsledkami má tak súd preukázané, že skutku uvedeného v obžalobe sa obžalovaný dopustil, pričom z dokazovania nemožno vyvodit' iný záver ako ten, že od počiatku obžalovaný nemal ani reálny záujem skutočne poškodenému požadovaný motor dodať, že v tomto smere neurobil ani žiadne kroky a cieľom jeho konania tak nemohlo byť nič iné ako len prosté obohatenie sa formou vylákania zálohy, ktorá mu poškodeným bola poskytnutá. V tomto smere v prípravnom konaní pri výsluchu obžalovaný uviedol, že otec poškodeného sa pýtal či zálohu potrebuje, na čo mal povedať, že keď chce tak môže poslať polovicu, pritom na hlavnom pojednávaní výslovne uvádzal, že zálohu vôbec nevyžadoval, avšak bezprostredne pred týmto tvrdením uviedol, že sa dohodol, že to objedná keď bude zložená záloha. Zároveň svedok S. K. na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný zálohu žiadal, rovnako potvrdzovala požiadavku obžalovaného na zloženie zálohy i svedkyňa T. K. s tým, že v tomto ohľade sa obžalovaný ozval jej manželovi, že toľko peňazí nemá, kde aj svedok poškodený S. K. poukázal na to, že od otca vie, že obžalovaný žiadal zálohu z dôvodu, že nemá dostatok financií na kúpu motora. Tieto skutočnosti v podstate potvrdzuje i súdom následne zabezpečená lustrácia obžalovaného v Sociálnej poisťovni, ktorá bola prečítaná na hlavnom pojednávaní 15.11.2018, z ktorej vyplýva, že obžalovaný v rozhodnom čase bol zamestnaný iba na základe dohôd o vykonaní práce u F. J. jeho mesačné vymeriavacie základy boli v roku 2017 od 10,- do 80,- eur, takže o dôvode vyžadovania zálohy a jej samotnom požadovaní obžalovaným z dôvodov uvádzaných svedkami nemá súd prečo pochybovať.

Vyhodnotením všetkých dokazovaním zistených skutočností jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach tak nebolo možné dospieť k inému záveru, ako k tomu, že zo strany obžalovaného k spáchaniu skutku uvedeného v obžalobe došlo, uvedený skutok je trestným činom podvodu ako bol už v obžalobe právne kvalifikovaný, pričom obžalovaný je za jeho spáchanie trestne zodpovedný a trestnosť skutku nezanikla. Uvedeným skutkom obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko je zrejmé, že už od počiatku vo vzťahu k inej osobe úmyselne konal so zámerom reálne ani nesplniť to, čo ponúkal, relevantne ani nepristúpil k splneniu ponúknutej služby, teda vedel už od počiatku, že svoj prísľub na dodanie požadovaného motora nesplní ani v pôvodne uvádzanom termíne plnenia, ani následne, napriek tomu si vyžiadal zálohu vo výške 1.000,-

eur, ktorú mu bola zaslaná a ktorú prijal, a o ktorú sumu sa tak za danej situácie obohatil a na majetku poškodeného S. K. takto spôsobil škodu v poskytnutej zálohe zodpovedajúcej výške.

Obžalovaný je zo spáchania trestnej činnosti jednoznačne usvedčovaný dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní. Pre úplnosť treba k obrane obžalovaného poukázať na to, že už v prípravnom konaní výslovne pri výsluchu 6.7.2018 uvádzal, že vie dodať sprostredkovateľský list ale až na súde, na hlavnom pojednávaní poukazyval na možnosť predloženia kuriérskych listín, na otázku prokurátorky prečo listinné podklady nepredložil uvádza, že on vie kedy ich má predložiť, navyše, vychádzajúc z jeho tvrdení o disponovaní príslušnými dokladmi, bolo mu uložené predložiť písomnosti, doklady a listinné dôkazy najmä týkajúce sa objednania, prepravy, dodania, vrátenia, resp. predaja motora, ktorý mal zabezpečiť poškodenému, ako aj o osobách, ktoré sa na týchto úkonoch konkrétnym spôsobom podieľali. Vychádzajúc z tvrdení obžalovaného už od prípravného konania čím všetkým disponuje a vie to predložiť, i s ohľadom na to, že bol už spolu s písomným predvolaním na hlavné pojednávanie nariadené pôvodne na 12.10.2018 riadne poučený podľa § 240 ods. 3, ods. 4 Tr. por. (viď č.l. 130 spisu), a za účelom včasného predloženia (doručenia) príslušných dôkazov prokurátorovi i poškodenému, bola mu určená tomu všetkému primeraná lehota 4 dní od pojednávania konaného 25.10.2018, kde ani v danej lehote, ani po jej uplynutí obžalovaný nič z toho čo tvrdil, že má k dispozícii a môže to predložiť, nepredložil. V konečnom dôsledku však treba konštatovať, že i tvrdenia obžalovaného o tom akými dokladmi disponuje, nemožno považovať za pravdivé, ale s ohľadom na výsledky vykonaného dokazovania ako sú popísané vyššie, najmä vzhľadom na vzájomné nelogickosti v jeho samotnej výpovedi, taktiež iba za súčasť jeho v tomto konaní prezentovanej obhajoby, založenej v celom rozsahu na zavádzajúcich a nepravdivých tvrdeniach.

Súd na základe všetkých vyššie uvedených skutočností uznal obžalovaného vinným z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa obžalovaný dopustil tak, ako je podrobne uvedené v skutkovej vete vo výrokovej časti tohto rozsudku. Tu súd len pre úplnosť poukazuje na to, že znenie skutkovej vety v rozsudku je oproti obsahu obžaloby len upresnené v určitých bodoch, a to v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, pričom nedošlo tým k žiadnemu porušeniu jednoty a totožnosti skutku, nakoľko konanie obžalovaného ako aj následok tohto konania sú plne zachované.

Čo sa týka druhu a výšky uloženého trestu, poukazuje súd na to, že v tomto ako jediný do úvahy prichádzajúci druh trestu, ktorého výkonom možno čo najpravdepodobnejšie očakávať možnosť dosiahnutia účelu trestu ako takého, vyjadreného v ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona, je trest odňatia slobody. Pomery obžalovaného ako ich prezentoval na hlavnom pojednávaní vylučujú možnosť uloženia peňažného trestu (i s ohľadom na potrebu uspokojenia uplatneného nároku na náhradu škody). Trest domáceho väzenia či trest povinnej práce v danom prípade s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestný čin podvodu, teda úmyselný trestný čin a spôsob a okolnosti jeho spáchania, a to napriek hrozbe možného výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu v minulosti pre iný úmyselný trestný čin, konkrétne v konaní tunajšieho súdu 1T/26/2017, nepovažuje súd za dostatočné v smere náležitej výchovy obžalovaného k tomu aby viedol riadny život a hlavne v smere odradenia iných od páchania takejto trestnej činnosti. Ostatné tresty uvedené v § 32 písm. e/ a nasl. Trestného zákona nepovažuje súd vzhľadom na okolnosti a následok skutku za dôvodné ukladať.

Súd vykonaným dokazovaním nemal preukázané žiadne poľahčujúce okolnosti na strane obžalovaného, uvedené v § 36 Trestného zákona, na strane druhej bola preukázaná priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, a to predchádzajúce odsúdenie obžalovaného trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/26/2017 zo dňa 9.3.2017, právoplatným 5.4.2017. I keď vo veci tunajšieho súdu 1T/26/2017 bol obžalovaný odsúdený za druhovo odlišný trestný čin (ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona), súd zohľadnil tú skutočnosť, že i v prípade predchádzajúceho odsúdenia išlo o odsúdenie za trestný čin úmyselný, rovnako ako aj v tomto prípade, kde túto navyše spáchal obžalovaný trestný čin v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia určenej mu v konaní 1T/26/2017. Preto na uvedenú skutočnosť ako na priťažujúcu okolnosť súd v tomto prípade prihliadol a vzhľadom už na bezprostredne vyššie uvedené skutočnosti uložil obžalovanému trest odňatia slobody, ktorého výkon s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona teda nie je možno podmiennečne odložiť.

Vzhľadom na to, že v tomto prípade bola zistená iba priťažujúca okolnosť, tak v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona dolná hranica v ustanovení § 221 ods. 1 Trestného zákona uvedeného trestu

odňatia slobody predstavuje 8 mesiacov. S poukazom na osobu obžalovaného - kde súd prihladol i na tú skutočnosť, že obžalovaný sa v minulosti dopustil obdobného konania, pre aké tu bol stíhaný, a to priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. ako vyplýva z lustrácie jeho osoby v registri priestupkov, spôsob a okolnosti spáchania trestného činu a jeho následok, uložil súd obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, teda nad uvedenou zvýšenou dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Uložený trest odňatia slobody na 10 mesiacov, za súčasného nepodmienečného výkonu tohto trestu, podľa súdu dostatočne vytvorí predpoklady na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona, a to tak v smere individuálnej, ako aj generálnej prevencie.

V posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu, z ktorého bol obžalovaný týmto rozsudkom uznaný vinným, nebol obžalovaný vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin, preto na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

V predmetnom konaní poškodený riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.000,- eur. Vznik škody v danej výške na strane poškodeného v dôsledku konania obžalovaného, pre ktoré bol obžalovaný týmto rozsudkom odsúdený, mal súd v konaní riadne preukázaný. Preto obžalovaného zaviazal na náhradu uvedenej škody poškodenému v plnej výške, vzhľadom na splnenie podmienok v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku.

Pre úplnosť súd poznamenáva k vykonaniu pojednávania dňa 15.11.2018, ktorého sa obžalovaný nezúčastnil bez akéhokoľvek relevantného ospravedlnenia, i napriek neprítomnosti obžalovaného, že obžalovaný bol v konaní opakovane súdom riadne upozornený a poučený podľa § 252 ods. 2 až 5 Tr. por., ako aj podľa § 120 ods. 1, ods. 2 Tr. por., a to tak už v písomnom predvolaní na pôvodne na deň 12.10.2018 nariadený termín hlavného pojednávania, ako aj pri odročeniach hlavného pojednávania jednak 12.10.2018, ako aj 25.10.2018 na deň 15.11.2018, kde splnenie podmienok v zmysle ustanovení § 252 Trestného poriadku na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného mal súd za plne dané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Ak sa rozsudok oznamuje tak obžalovanému, ako aj jeho obhajcovi a zákonnému zástupcovi, plynie lehota od toho oznámenia, ktoré bolo vykonané najneskoršie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť

- a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku,
- b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe,
- c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody,
- d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním aj len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.